

De två första historiena om Skausnuan och Backapysslingarna äro upptecknade efter min fars mormor Karna Lustig född i Övedskloster 1792, död i Lövestad år 1878, och efter vad man kan förstå förskriva de sig från Övedskloster. Den andra om Bäckjahästen är upptecknad efter min farfar född 1831 i Vanstad och död härstädes 1915. Hans namn var Anders Nilsson.

ACC. NR. 559.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne. *Upptecknat av:* Edvin Sandell
Härad: *Adress:* Äsperöd.
Socken: *Berättat av* Karna Lustig
Uppteckningsår: 1916. *Född år* 1792 *i* Övedskloster.

1
559

Uppteckningen rör Skausnuan.

Det var nåer vi bode i Klöster, som ja jute
mi, o ni kan tro ad vi fickj besög au skausnuan den daen då ja
hade brullop. Hon kom jo tit o så om voss, o dau bruga hon allti
ha sien plass injan om dören, darr sto en stol, po den bruga
hon allti o sidda. Vi bruga osse allti bjuda po na au allt va
vi hade te mad, men alri ha vi hört na sia tack. I da va darr
myen angdom o di va livade forr ad höra om hon ente skolle sia
tack en gång. Di kogte så ihob ett par kannor au brännevin, kon-
jak o vin, o didd bjöd di na o didd drack hon altsamman, o nåer
hon hade drucket de so sa hon: "Didd va gott, tack sko ni ha!"
Sien fickj hon mad, såu åd hon lid, men so stoppa hon lid i
lomman. Vi fråga na hum som skulle ha di, såu sa hon ad di skolle
hinjas glutt ha. - "Hvar har du den?" - "I skauen." Nåer hon
så varmt si lid, så skolle hon gåu, då hon såu kom ud po gåren,

Skriv endast på denna sida!

to hon di ena brystet o slo opp yer ajselen o to en loppa nöre
onger de. Ja, ni forrstår ad så stora o långa va di. - Alri hade
vi set den mänsjan po rygjen, forr vi tytte ad allti såu vi na
fram ifro, men i da skolle darr nonna passa po o se na bagifro.
Di gickj darrförr ud po loen, darr va en lemm i den ena vägjen,
som darr va udskorred et hjärta i. Igenom di skolle di glo po
na. Men horr di gava o glode, tytte di liaväll ad hon gickj
baglänjes så di kom ente te o se om hon ligna et bagetru po
rygjen, forr di sa somana.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2
2
559

Backapysslinjana.

Ja ente långt fro darr vi bode, va en åli, o darr bode backapysslinga ella backatröll, o om k/vällana konne vi se horr di hade brott me o toa, bryggja o бага, särli ti de store helledana, som jul o påsk. O ville en gåu nör darr o se såu syntes darr ingenting, udan allt va tyst o stilla. Blö en länns po brö ella drickja, såu konne en bara gåu darr nöer o si ifro om ha en ville ha o såu gåu darr i fro en stong, so sto darr va en hade sajt ifro om, dåu en kom did ijin. En gång körde mi faer o plöjde darr po den ålien, did va såu darr bort po ette- midan, o rett som han körde darr, såu lå darr i den ena fåren en soddan darr råga, som di har dåu di bagar, o påu den va skaf- tet aubrönt. Han visste dåu va di ville, såu han tou dåu opp sien fällekniv o spissa skaftet i ijin. Nåer han såu kom tibaga.

såu sto darr den allra grannaste ägjakaga han konne önska si,
men han rörde den ente.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Bäckjahästen.

Did va dåu ja va ong, såu di e ente
såu länje sin, som ditta hände. Vi va ti gilles oppe ve Jong-
bäckj, darr bruga ~~de~~ allti dansa om lördakvällana, o did sam-
lades alla boude stora o små. Såu en gång, de va ud po ettehösten,
såu de hade frysed, såu harr va ijs påu vanned, såu vi skolle
ud o slåu kane nöre ve åen. Vi va en hel hob glutta, som sprant
nör dar, o dåu fickj vi se en såu grann hvid häst som gickj o åd
gres. Vi ble jo lid rädda strajs, men såu va darr en au pågana,
som va lid mera titaxen au si, han klittra opp påu rygjen po
hästen o skolle ria. O jinast va darr fler, som skolle opp o
ria, o jo fler darr kom opp, ju längjer ble hästen, så fler
ble darr plass te. O snart va alla, boude påga o tösor oppe o
re, o di va så roled såu. Men rätt som de va, såu kom darr en
påg, som hade bled bag, ^{när vi sprant nöred,} o dåu han fickj

se den lange granne hästen, så slou han növana ihob o sa: "Kors
sickjer et horrs!" O me desamma forrsvant den granne hästen,
o darr va nonna au voss, som kom i vanned. Når vi såu kom opp
te gillesgåren ijin, såu snacka vi jo om dinne granne, hvide
hästen. Såu sa di gamle ad did va bäckjahästen, o hade ente
den därnia pågen komed o sajt di orenn, såu hade vi allehoba
klittrat opp, o såu hade han gåd i vanned me voss, såu hade vi
bled sänkja. Men når de där fåer höra sonna or som Kors ella
nodd anned från bibelen såu har de injen måjt.

6.

6

559